قصد اقامت و مسافت شرعی

قصد اقامت و مسافت شرعی

س ۶۵۷. من در جایی کار می کنم که کمتر از مسافت شرعی با شهر مجاور فاصله دارد و چون هیچ یک از دو مکان، وطن من نیست، لذا در محل کارم قصد اقامت ده روز می کنم تا نمازم را تمام خوانده و بتوانم روزه بگیرم، و هنگامی که در محل کارم قصد اقامت ده روز می کنم، در خلال آن مدت و بعد از آن قصد رفتن به شهر مجاور نمی کنم، حکم شرعی من در حالتهای زیر چیست؟
۱. اگر قبل از پایان ده روز به خاطر حادثه ای یا کاری به آن شهر بروم و بعد از تقریباً دو ساعت، به محل کارم برگردم؟
۲. اگر بعد از پایان ده روز به قصد رفتن به محله معیّنی به آن شهر بروم و از مقدار مسافت شرعی تجاوز نکنم و بعد از یک شب توقف، به محل اقامتم برگردم؟
۳. بعد از پایان ده روز به قصد رفتن به محله معیّنی به آن شهر بروم، ولی بعد از رسیدن به آن محله، تصمیم به رفتن به محله دیگری که با محل اقامت من بیشتر از مسافت شرعی فاصله دارد، بگیرم؟

ج ۱و۲. اگر از ابتداء، قصد خروج نداشته باشید، بعد از تحقق اقامت، خارج شدن از آنجا به مقدار کمتر از مسافت شرعی، در یک یا چند روز (۱)، به قصد اقامت ضرر نمی رساند، و در این صورت فرقی نمی کند که خروج قبل از پایان ده روز باشد یا بعد از آن، و تا مسافرت جدیدی انجام نشده، نماز تمام و روزه صحیح است.
۳. در فرض مرقوم که سفر شرعی محقّق نشده، قصد اقامت به هم نمی خورد.

س ۶۵۸. اگر مسافر بعد از خروج از وطن، از راهی عبور کند که صدای اذان وطن اصلی خود را بشنود و یا دیوار خانه های آن را ببیند، آیا به مسافت شرعی ضرر می رساند؟

ج. تا از وطن خود عبور نکرده، ضرری به مسافت شرعی نمی رساند و مسافرتش قطع نمی شود، ولی تا در داخل محدوده بین وطن و حدّ ترخّص آن هست، حکم مسافر بر او جاری نمی شود.

س ۶۵۹. محل کار من که در آن جا سکونت هم دارم، غیر از وطن اصلی ام است و با آن بیش از مسافت شرعی فاصله دارد، و محل کارم را هم وطن خود قرار نداده ام و امکان دارد فقط برای چندین سال در آن جا بمانم. گاهی از آن جا برای انجام مأموریت اداری به مدت دو یا سه روز در ماه خارج می شوم، آیا هنگامی که از شهری که در آن سکونت دارم به مقداری بیش از مسافت شرعی خارج شده و بر می گردم، واجب است در بازگشت قصد اقامت ده روز کنم یا خیر؟ و اگر قصد اقامت ده روز واجب است، تا چه مسافتی می توانم به اطراف شهر بروم؟

ج. در فرض مرقوم در آن مکان حکم مسافر را ندارید و نماز شما تمام و روزه تان صحیح است.

س ۶۶۰. اگر شخصی برای چندین سال در چهار کیلومتری وطنش باشد و هر هفته به خانه اش برود، هنگامی که این شخص به محلی مسافرت کند که فاصله آن با وطنش بیست و یک کیلومتر و با مکانی که چندین سال در آن درس خوانده است، بیست کیلومتر است، نماز او چه حکمی دارد؟

ج. اگر از وطنش به آن جا مسافرت کند، نماز قصر است.

س ۶۶۱. مسافری قصد رفتن به سه فرسخی را دارد، ولی از ابتدا در نظر دارد که در بین راه از راه فرعی برای انجام کار معیّنی به یک فرسخی برود و سپس به مسیر اصلی برگشته و به سفر خود ادامه دهد، نماز و روزه این مسافر چه حکمی دارد؟

ججحکممسافررادارد‌وضمیمهکردنمقداریراهیکهباخروجازمسیراصلیوبازگشتبهآنپیمودهمبرایتکمیلمس

افتشرعیکافیاست.

س ۶۶۲. با توجه به فتوای امام خمینی (قدّس سرّه) مبنی بر وجوب قصر نماز و افطار هنگام سفر به هشت فرسخی، اگر مقدار رفتن کمتر از چهار فرسخ باشد، ولی در بازگشت، به علت مشکلات راه و نبودن ماشین، مجبور به پیمودن مسافتی بیش از شش فرسخ شود، آیا باید نماز را شکسته خواند و روزه را افطار کرد؟

ج. اگر رفتن کمتر از چهار فرسخ باشد و مسیر بازگشت هم به مقدار مسافت شرعی نباشد، نماز تمام و روزه صحیح است.

س ۶۶۳. کسی که از محل سکونت خود به محل دیگری که کمتر از مسافت شرعی است، سفر کند و در خلال ایام هفته چندین بار از آن محل به محل های دیگر برود، به طوری که مجموع مسافت بیش از هشت فرسخ شود، چه وظیفه ای دارد؟

ج. اگر از ابتدای سفر قصد پیمودن مسافت شرعی را نداشته و فاصله بین مقصد اول و محل های دیگر هم به مقدار مسافت شرعی نباشد، حکم مسافر را ندارد.

س ۶۶۴. اگر انسان به قصد رفتن به مکان معیّنی از شهر خود خارج شود و در آن جا به گردش بپردازد، آیا این گردش جزء مسافتی که از منزل پیموده، محسوب می شود؟

ج. گردش در مقصد جزء مسافت محسوب نمی شود.

س ۶۶۵. آیا هنگام قصد اقامت، جایز است نیّت خروج از محل اقامت به محل دیگری را که کمتر از چهار فرسخ با آن فاصله دارد بنمائیم؟

ج. قصد خروج از محل اقامت به اندازه کمتر از مسافت شرعی اگر به صدق اقامت ده روز ضرر نزند مانند اینکه بخواهد در این ده روز دو سه بار و هر بار حداکثر به مدت نصف روز به کمتر از مسافت شرعی برود و برگردد، در این صورت، قصد خروج به قصد اقامت لطمه نمی زند.

س ۶۶۶. با توجه به این که رفت و آمد از محل سکونت به محل کار که بیشتر از بیست و چهار کیلومتر از هم فاصله دارند، موجب می شود که نماز تمام خوانده شود، اگر من از شهری که در آن کار می کنم به خارج از آن و یا شهر دیگری که فاصله آن با محل کارم به مقدار مسافت شرعی نیست، بروم و قبل از ظهر یا بعد از ظهر به محل کارم برگردم، آیا باز هم نمازم تمام است؟

ج. به مجرد خارج شدن از محل کار به مقدار کمتر از مسافت شرعی، هرچند ارتباطی با کار روزانه شما نداشته باشد، حکم نماز و روزه شما در محل کار تغییر نمی کند، و فرقی هم نمی کند که قبل از ظهر به محل کارتان برگردید یا بعد از ظهر.

س ۶۶۷. شخصی از وطن به مقصد شهری مسافرت می کند که تا اول آن شهر مسافت شرعی نیست لکن تا نقطه ای که مقصود اوست مسافت شرعی می باشد، آیا برای محاسبه مسافت شرعی اول شهر ملاک است یا نقطه ای که در آن شهر مقصود فرد می باشد؟

ج. اگر مقصد فردی خود شهر نیست بلکه مکان خاص و مستقلی در اطراف شهر است به طوری که از نظر عرف رسیدن به شهر، رسیدن به مقصد حساب نمیشود، بلکه ورود به شهر و عبور از آن، راهی برای رسیدن به مقصد میباشد، مانند برخی دانشگاهها یا پادگان ها یا بیمارستانهایی که در کنار شهر قرار دارند، در این صورت انتهای مسافت، مکان مورد نظر است، نه ابتدای شهر.

س ۶۶۸. من هر هفته برای زیارت حضرت معصومه (سلام الله علیها) و انجام اعمال مسجد جمکران به شهر قم مسافرت می کنم، آیا در این سفر نمازم را تمام بخوانم یا شکسته؟

ج. در این سفر حکم سایر مسافرین را دارید و نماز شما قصر است.

س ۶۶۹. محل تولد من شهر کاشمر است و از سال ۱۳۴۵ هجری شمسی تا سال ۱۳۶۹ ساکن تهران بوده ام و آن جا را وطن برای خود انتخاب کردم، و مدت سه سال است که همراه با خانواده ام برای ماموریت اداری به بندرعباس آمده و کمتر از یک سال دیگر به شهر تهران که وطن من است، باز خواهم گشت. با توجه به این که در مدتی که در بندرعباس هستم، هر لحظه امکان دارد برای مأموریت به شهرهای تابع بندرعباس بروم و مدتی در آن جا بمانم و زمان مأموریت های اداری هم که به من ارجاع می شود، قابل پیش بینی نیست، خواهشمندم اولاً: حکم نماز و روزه مرا بیان فرمایید.
ثانیاً: با توجه به اینکه همسرم خانه دار و متولد تهران است و با من به بندرعباس آمده و ساکن آن شده است، حکم شرعی نماز و روزه وی چیست؟

ج. در فرض مرقوم در آن مکان حکم مسافر را ندارید و نماز شما و همسرتان در آنجا تمام و روزه تان صحیح است.

س ۶۷۰. شخصی قصد اقامت ده روز در جایی کرده است، به خاطر این که می دانسته که ده روز در آن جا می ماند و یا تصمیم بر ماندن داشته است ولی بعد از آن که با خواندن یک نماز چهار رکعتی، حکم تمام خواندن نماز بر او مترتّب شد، مسافرتی غیر ضروری برای وی پیش می آید، آیا رفتن به آن سفر برای او جایز است؟

ج. سفر او اشکال ندارد، هرچند غیر ضروری باشد.

س ۶۷۱. اگر فردی برای زیارت حرم امام رضا (علیه الصلوة والسلام) مسافرت نماید و با آن که می داند کمتر از ده روز در آن جا خواهد ماند ولی برای این که نمازش تمام باشد، قصد اقامت ده روز می کند، این کار او چه حکمی دارد؟

ج. اگر می داند که در آن جا ده روز نمی ماند، قصد اقامت ده روز معنا و اثری ندارد و باید در آن جا نمازش را شکسته بخواند.

س ۶۷۲. مأمورین غیر محلی که هیچ گاه ده روز در شهر محل کار نمی مانند، ولی مسافرت آنان کمتر از مسافت شرعی است، از جهت تمام یا شکسته بودن نماز چه وظیفه ای دارند؟

ج. در فرض سؤال، هرگاه ده روز در جایی اقامت نکنند، سفرشان شغلی محسوب می شود و در محل سکونت، محل کار و بین آن دو نمازشان تمام است.

س ۶۷۳. کسی که به جایی مسافرت کرده و نمی داند چه مقدار در آن جا خواهد ماند، ده روز یا کمتر، چگونه باید نماز بخواند؟

ج. وظیفه شخص مردد تا سی روز قصر است و از آن به بعد باید نمازش را تمام بخواند، هرچند در همان روز بخواهد برگردد.

س ۶۷۴. کسی که در دو مکان تبلیغ می کند و قصد اقامت ده روز هم در آن منطقه دارد، نماز و روزه اش چه حکمی دارد؟

ج. اگر از نظر عرف دو مکان محسوب شوند، قصد اقامت در هر دو محل و یا در یکی از آن دو با قصد رفت و آمد به مکان دیگر در خلال ده روز، صحیح نیست.

۱. ملاک در تعیین روز عرف است که از طلوع آفتاب تا غروب خواهد بود.